

i denne Sag, specielt paa Beskyttelsens Omraade have strakt sig overordentlig vidt, videre, end de egentlig paa forskellige Positioner kunde ønske; men selv om de havde gode Grunde til ikke at gaa længere ned, ere de ikke desto mindre, for at der skulde komme noget ud af denne Sag, gaaede videre, end de selv ønskede. Hvorledes har saa Landstinget behandlet Folkettinget? De sende Forslaget ned igen ændret paa meget væsentlige Punkter ogsaa med Hensyn til finansielle Toldsats, f. Eks. Ris og Petroleum, og de have ydermere føjet en Toldsats til, saaledes som under Position 89, Told paa Mel, 0,75 Øre pr. Pd.

Det er ret betegnende for den Stilling, Landstinget indtager, og man spørger sig selv uvilkaarligt: Hvorledes kan det være? Og Svaret bliver da, at de er dem bevidst at have fat i den stærkeste Ende. For hver Gang, der ikke kommer noget ud af Toldreformen, faa de mere ind i Statskassen, og jeg tror ikke, min ærede Sidemand har Ret, naar han mener, at Landstinget i Hast vil komme til at fortryde det Standpunkt, det indtager. Der er fremkommet forskellige Udtalelser her i Tinget fra konservativ Side, som med Hensyn til Tydelighed ikke lade noget tilbage at ønske. Jeg mindes saaledes, at en af Konservatismens ivrigste Støtter, det ærede Medlem for Odense (Scavenius), lod os vide, at man fra den Side slet ikke var bange for dette eller hint, for Pengene havde vi ikke tilstrækkeligt af, og saa længe vi ikke havde det, vidste han, at selv om Oppositionen fik Flertal i Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, havde det dog ikke noget at betyde. Jeg synes, at Flertallet i denne Sal kunde lære noget af den Opfattelse, som saaledes gør sig gældende, og jeg ser ogsaa med Glæde, at der er Udsigt til, at man vedblivende vil gaa frem i samme Retning som tidligere. Flertallet hernede skulde ved Lejligheder, hvor det har Magten, sige: Ja, nu bevilge vi heller ikke de Penge, som de kunde ønske til dette eller hint Formaal, og der er jo Formaal, som de Herrer fra konservativ Side paa ingen Maade gerne se Bevillingerne formindskede til. Der er jo f. Eks. deres Kæledægge og Hjertensbarn, Militarismen, som de ville have saa mange Penge til som muligt. Der mener jeg, at der var Anledning for Flertallet til at presse dem saaledes, at de fik saa lidt som muligt som Svar paa den Stilling, de have indtaget til Toldsagen.

Det er som sagt en mærkelig Maade, hvorpaa man her vil lette Skattebyrden. Man har forhøjet Toldpositioner ganske betydeligt, ja indtil det dobbelte af, hvad de vare paa det af Folketinget vedtagne Forslag, og de Positioner, som væsentlig ville komme til at gaa ud over den mindre bemidlede Befolkning. Jeg behøver kun f. Eks. at nævne Tobakken. Vi ere jo gaaede med til som delvis Dækning for Nedsættelsen paa andre Positioner at gaa saa højt som til over det dobbelte for Tobakken, idet Toldsatsen nu er 14 Øre, medens vi ere gaaede med til 30 Øre. Det vil sige, at man alene paa denne Position efter min Formening — jeg tror nemlig ikke, der vil blive nogen særlig Nedgang i Forbruget — vil blive en Merindtægt af hen imod 1½ Mill. Kr., men naar man nu vil have yderligere Kompensation, gaar man ikke ad den Vej, vi have foreslaaet at faa den, gennem en Formue- og Indtægtsskat, nej, saa skal man have den paa den Slags Forbrugs- og Nydelsesmidler, som den store Befolkning konsumerer mest af og som Følge deraf ogsaa kommer til at betale mest af.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting længere, idet jeg fuldstændig kan slutte mig til min ærede Sidemand. Jeg betragter det, der her finder Sted, som en Slags Begravelse, og jeg tror ikke, der er nogen Grund til at være ked af det. Jeg er med Glæde gaaet med til at kaste Jord paa og tror ikke, at der vil komme noget ud af denne Toldlov, saa længe Landstinget ikke faar at mærke, at der hernede paa andre Punkter ydes saa stærk Modstand, at det kommer til Erkendelse af, at det dog ikke alene er til for at varetage en lille velstillet Kliikes Interesser i Samfundet, men ogsaa bør tage Hensyn til den almindelige Befolknings Tarv.

Finansministeren (Hørring): De Udtalelser, som vi hørte fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) vare jo ikke meget trøsterige med Hensyn til denne Sags videre Gang. Herved skal jeg dog ikke lægge nogen særlig Vægt paa det Udtryk, han brugte i Slutningen af sit Foredrag, og som er blevet fremdraget af senere Talere. Det var i alle Tilfælde ikke korrekt, og ganske sikkert heller ikke saaledes sagt, at man skulde gøre det til Hovedindholdet af det ærede Medlems Tale; men det var jo tydeligt nok, at det ærede Medlem paa Flertallets Vegne var utilfreds, og i høj Grad utilfreds, med den